

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

Α ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 1

- A Τιμ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν,
- A Τιμ. 1,1 Εγὼ ο Παῦλος, ἀπόστολος του Ἰησοῦ Χριστοῦ κατόπιν προσταγῆς του Θεοῦ, του Σωτήρος μας, και του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, που εἶνα η ἐλπίδα μας,
- A Τιμ. 1,2 Τιμοθέω γνησίω τέκνω ἐν πίστει· χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
- A Τιμ. 1,2 στον Τιμόθεον, που εἶναι δια της πίστεως στο κήρυγμά μου γνήσιον πνευματικὸν μου τέκνον, εἶθε η χάρις, το ἔλεος και η εἰρήνη να δοθῆ ἀπὸ τον Θεὸν Πατέρα μας και ἀπὸ τον Χριστὸν Ἰησοῦν, τον Κυριον μας.
- A Τιμ. 1,3 Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλης πισὶ μὴ ἕτεροδιδασκαλεῖν
- A Τιμ. 1,3 Καθὼς σε εἶχα παρακελέσει τότε, που ἐπήγαινα εἰς την Μακεδονίαν, να παραμείνης εἰς την Ἐφεσον, ἔτσι σε παρακαλῶ και τώρα να μείνης, δια να παραγγέλλης εἰς μερικὸς και να συμβουλεύης να μη διδάσκουν διαφορετικὴν διδασκαλίαν ἀπὸ την του Ευαγγελίου,
- A Τιμ. 1,4 μηδὲ προσέχουν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵτινες ζητήσεις παρέχουσι μᾶλλον ἢ οἰκονομίαν Θεοῦ τὴν ἐν πίστει·
- A Τιμ. 1,4 οὔτε να δίδουν προσοχὴν εἰς μύθους και εἰς τας ατελεῶτους γενεαλογίας προγόνων, αι ἀποῖαι παρέχουν μᾶλλον ἀφορμὴν και παρασύρουν εἰς ἀνωφελεῖς και ἐπιβλαβεῖς συζητήσεις και φιλονεικίας, παρά στο ἔργον της σωτηρίας, το ὁποῖον με ἀείρους σοφοὺς τρόπους προσφέρεται ἀπὸ τον Θεὸν στους ἀνθρώπους δια της πίστεως.
- A Τιμ. 1,5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς

- καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως
ἀνυποκρίτου,
- A Τιμ. 1,5 Το δε τέλος και ο σκοπός της παραγγελίας μου είναι ἀγάπη ἀπὸ καθαρὰν και ἀγνήν καρδίαν και ἀπὸ συνείδησιν ἀγαθὴν, που δεν την ταρασσουν αι τύψεις, και ἀπὸ πίστιν ελικρινή και ορθήν.
- A Τιμ. 1,6 ὧν τινες ἀστοχήσαντες ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν,
- A Τιμ. 1,6 Ἀπὸ αὐτὰς δε τας ἀρετὰς μερικοὶ παρεξέκλιναν και ἐπεσαν ἔξω και παρεξετράπησαν εἰς κενὰς και ἀνωφελεῖς ἀργολογίας,
- A Τιμ. 1,7 θέλοντες εἶναι νομοδιδάσκαλοι, μὴ νοοῦντες μήτε ἂ λέγουσι μήτε περὶ τίνων διαβεβαιοῦνται.
- A Τιμ. 1,7 θέλοντες να παρουσιάζωνται ὡς διδάσκαλοι του Νομου, χωρὶς να ἐνοοῦν οὔτε ἐκεῖνα που λέγουν οὔτε ἐκεῖνα τα ὁποῖα προσφέρουν με τόσο αὐθεντικὰς τάχα και κατηγορηματικὰς διαβεβαιώσεις.
- A Τιμ. 1,8 Οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐὰν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται,
- A Τιμ. 1,8 Ἡμεῖς βέβαια γνωρίζομεν ὅτι ο νόμος εἶναι καλός, ἐὰν τον χρησιμοποῖ κανεὶς κατὰ τρόπον τον ὁποῖον ἐδόθη.
- A Τιμ. 1,9 εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίω νόμος οὐ κεῖται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ ἀμαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατρολώαις καὶ μητρολώαις, ἀνδροφόνοις,
- A Τιμ. 1,9 Ἀς γνωρίζη δε καθένας, ὅτι ο Νομος δεν ἐδόθη και δεν ἔχει ἰσχὺν δια τον δίκαιον, του ὁποῖου η συμπεριφορὰ ανταποκρίνεται ἐκ των προτέρων στον Νομον. Ἀλλ' ο Νομος ὑπάρχει και ἔχει ἰσχὺν ἐναντίον των παρανόμων και των ἀνυποτάκτων στο θεῖον θέλημα, ἐναντίον των ἀσεβῶν και ἀμαρτωλῶν, ἐναντίον ἐκείνων που δεν ἔχουν τίποτε το ὄσιον και βεβηλώνουν τα πάντα. Ἐδόθη και ἔχει ἰσχὺν δια τους πατροκτόνους και μητροκτόνους, δια τους φονεῖς των ἀνθρώπων,
- A Τιμ. 1,10 πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀνδραποδισταῖς, ψεύσταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται,

- A Τιμ. 1,10 δια τους πόρνους, τους αρσενοκοίτας, δι' αυτούς, που πωλούν ως ανδράποδα τους ανθρώπους, δια τους ψεύστας και τους επιόρκους και δι' εκείνους, οι οποίοι διαπράττουν και ο,τι άλλο αντιστρατεύεται εις την ορθήν και αληθινήν διδασκαλίαν του Χριστού,
- A Τιμ. 1,11 κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθη ἐγώ.
- A Τιμ. 1,11 αὐτὴν που εἶναι σύμφωνος με τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ και τὸ ὁποῖον Εὐαγγέλιον τὸ ἐνεπιστεύθη ὁ Θεὸς εἰς ἐμέ.
- A Τιμ. 1,12 Καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, θέμενος εἰς διακονίαν,
- A Τιμ. 1,12 Και ευχαριστῶ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Κυριὸν μας, που με ἐνίσχυσε και ἐδυνάμωσεν στο ἔργον τοῦ Εὐαγγελίου, διότι με ἐνέκρινεν ἄξιον τῆς ἐμπιστοσύνης του και με ἔθεσεν εἰς τὴν ἱεράν αὐτὴν υπηρεσίαν τοῦ κηρύγματος
- A Τιμ. 1,13 τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ,
- A Τιμ. 1,13 ἐμέ, που ἤμουν προηγουμένως βλάσφημος τοῦ ἁγίου ὀνόματός του, διώκτης και ὑβριστής του ἔργου του και τῆς Ἐκκλησίας του. Ἀλλ' ἐλεήθη ἀπὸ τὸν Θεόν, διότι ὅσα τότε ἔκαμνα, τα ἔκαμνα ἐξ ἀγνοίας, εὐρισκόμενος εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀπιστίας.
- A Τιμ. 1,14 ὑπερεπλέονασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- A Τιμ. 1,14 Ἀλλ' ἐδόθη εἰς ἐμέ με τὸ παραπάνω ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μαζὴ με τὴν φωτισμένην πίστιν και τὴν πλουσίαν ἀγάπην, που ἀπορρέουν και προσφέρονται ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν.
- A Τιμ. 1,15 Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ·
- A Τιμ. 1,15 Ἀξιόπιστος εἶναι ὁ λόγος, που θα σου πω, και ἄξιος ὀλοψύχου και ἀδιστακτοῦ ἀποδοχῆς ἐκ μέρους ὅλων· ὅτι δηλαδὴ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν στον κόσμον να σῶση

- τους αμαρτωλούς, μεταξύ των οποίων πρώτος είμι εγώ.
Α Τιμ. 1,16 **ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἠλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξῃται Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελλόντων πιστεῦειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**
- Α Τιμ. 1,16 **Ἀλλὰ δια τοῦτο ακριβῶς ἠλεήθην, δια να δείξῃ ολοκάθαρα ο Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς ἐμέ, περισσότερο ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλον, ὅλην τὴν μακροθυμίαν τοῦ πρὸς παραδειγματισμὸν καὶ ἐνθάρρυνσιν ὅλων ἐκείνων, που ἐμελλαν να πιστεύσουν εἰς αὐτόν, δια να ἀπολαύσουν τὴν αἰωνίαν ζωὴν.**
- Α Τιμ. 1,17 **Τῷ δὲ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.**
- Α Τιμ. 1,17 **Εἰς δε τον βασιλέα καὶ κύριον ὅλων των αἰώνων καὶ ὅλων των δημιουργημάτων, που ἐγιναν δια μέσου των αἰώνων, στον ἀφθαρτον, στον ἀόρατον, στον ἕνα καὶ μόνον πάνσοφον Θεόν, ας εἶναι τιμὴ καὶ δόξα στους αἰῶνας των αἰώνων· ἀμήν.**
- Α Τιμ. 1,18 **Ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σέ προφητείας, ἵνα στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν,**
- Α Τιμ. 1,18 **Αυτὴν τὴν ἐντολὴν παραθέτω εἰς τα χέρια σου, δια να τὴν φυλάξῃς πιστῶς, τέκνον Τιμόθεε, σύμφωνα με τὰς προφητείας καὶ τὰς ἀποκαλύψτου Θεοῦ, που ἐλέχθησαν δια σε, δηλαδή να εἶσαι συνεχῶς ο καλὸς στρατιώτης, ο ἐπιστρατευμένος εἰς αὐτὰς με τὴν καλὴν στρατείαν,**
- Α Τιμ. 1,19 **ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι περὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν·**
- Α Τιμ. 1,19 **ἔχων τὴν ὀρθὴν πίστιν, ἀγαθὴν καὶ ἀκατάκριτον συνείδησιν, τὴν ὁποίαν συνείδησιν μερικοὶ ἀπώθησαν, τὴν κατέπνιξαν καὶ τὴν ἐπέταξαν ἀπὸ τὴν ψυχὴν των καὶ ἔτσι κατέληξαν εἰς ναυάγιον τῆς πίστεως των.**
- Α Τιμ. 1,20 **ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Ἀλέξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ σατανᾷ, ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν.**
- Α Τιμ. 1,20 **Ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ο Ὑμέναιος καὶ ο Ἀλέξανδρος, τους ὁποίους ἀπεμάκρυνα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τους**

παρέδωσα στον σατανάν. Τους απέκοψα δε από την Εκκλησίαν, δια να παιδαγωγηθούν με την σωφρονιστικήν αυτήν τιμωρίαν, ώστε να μη διδάσκουν πλέον ψευδολογίας και βλασφημίας.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 2

- A Τιμ. 2,1 Παρακαλῶ οὖν πρῶτον πάντων ποιεῖσθαι δεήσεις, προσευχάς, έντεύξεις, εύχαριστίας, ὑπέρ πάντων ανθρώπων,
- A Τιμ. 2,1 Σας παρακαλώ, λοιπόν, και σας προτρέπω πρώτον από όλα να κάμνετε δεήσεις, προσευχάς, παρακλήσεις, εύχαριστίας δι' όλους τους ανθρώπους,
- A Τιμ. 2,2 ὑπέρ βασιλέων και πάντων τῶν έν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἤρεμον και ἡσύχιον βίον διάγωμεν έν πάση εύσεβεία και σεμνότητι.
- A Τιμ. 2,2 δια τους βασιλείς και δι' όλους εκείνους που κατέχουν αξιώματα και θέσεις μέσα εις την κοινωνίαν, ώστε να τους φωτίζη ο Θεός να κυβερνούν με σύνεσιν, δια να διερχώμεθα τον βίον μας ειρηνικόν και ἡσυχον με κάθε ευσεβείαν και σεμνότητα.
- A Τιμ. 2,3 τοῦτο γάρ καλόν και ἀπόδεκτον ένώπιον τοῦ σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ,
- A Τιμ. 2,3 Διότι το να προσευχώμεθα δια την πρόοδον και την σωτηρίαν των άλλων, αυτό είναι καλόν, ευάρεστον και ευπρόσδεκτον ένώπιον του Σωτήρος ἡμῶν Θεοῦ,
- A Τιμ. 2,4 ὃς πάντας ανθρώπους θέλει σωθῆναι και εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν.
- A Τιμ. 2,4 ο οποίος θέλει να σωθούν ὅλοι οι άνθρωποι, να προχωρήσουν και να λάβουν πλήρη και καθαρὰν γνώσιν της ἀληθείας (δια να βαδίσουν ανεπηρέαστοι από τας πλάνας στον δρόμον της σωτηρίας).
- A Τιμ. 2,5 εἷς γάρ Θεός, εἷς και μεσίτης Θεοῦ και ανθρώπων, ἄνθρωπος Χριστός Ἰησοῦς,
- A Τιμ. 2,5 Διότι ένας είναι ο Θεός, Θεός ὄλων ανεξαιρέτως των ανθρώπων, ένας είναι και ο μεσίτης μεταξὺ του Θεοῦ και

- των ανθρώπων, ο Ιησούς Χριστός, ο υιός του Θεού, που έγινε άνθρωπος
- A Τιμ. 2,6 ὁ δούς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῖς ἰδίοις,
- A Τιμ. 2,6 και ἔδωκε τον εαυτὸν του λύτρον δια την εξαγοράν και απολύτρωσιν ὄλων ἀπὸ την δουλείαν και τον θάνατον της αμαρτίας, γεγονός το οποίον επεμαρτυρήθη και επεβεβαιώθη ἀπὸ αὐτὸν τον ἴδιον στους καθωρισμένους ἀπὸ τον Θεὸν καιρούς.
- A Τιμ. 2,7 εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος, -ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι,- διδάσκαλος ἐθνῶν ἐν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.
- A Τιμ. 2,7 Δι' αὐτὴν δε την μαρτυρίαν και διακήρυξιν ἔχω κληθῆ και τεθῆ ἀπὸ τον Θεὸν κήρυξ και ἀπόστολος-σας λέγω την ἀλήθειαν ἐνώπιον του Χριστοῦ, δεν ψεύδομαι- διδάσκαλος των ἐθνικῶν, δια να τους φανερώσω την πίστιν και την ἀλήθειαν.
- A Τιμ. 2,8 Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ.
- A Τιμ. 2,8 Θελω, λοιπὸν, να προσεύχωνται οἱ ἄνδρες εἰς κάθε τόπον, να υψώνουν προς τον ουρανὸν χέρια ἀμόλυντα ἀπὸ την αμαρτίαν και με πλουσίους τους καρπούς της ἀρετῆς, να προσεύχωνται χωρὶς ὀργὴν και χωρὶς καμμίαν ἀμφιβολίαν και ὀλιγοπιστίαν.
- A Τιμ. 2,9 ὡσαύτως καὶ τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν ἢ χρυσῷ ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ,
- A Τιμ. 2,9 Ἐπίσης αἱ γυναῖκες πρέπει να προσεύχωνται με ἐνδυμασίαν σεμνήν, να στολίζουν δε τον εαυτὸν των με συστολήν και σεμνότητα και σωφροσύνην και ὄχι με ἐξεζητημένα πλεξίματα των μαλλιών η με χρυσὰ κοσμήματα η με μαργαριτάρια η με πολυτελῆ ἐνδύματα,
- A Τιμ. 2,10 ἀλλ' ὃ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελλομέναις θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.
- A Τιμ. 2,10 ἀλλὰ με ο,τι ταιριάζει εἰς γυναῖκας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὡς

- έργον των την ευσέβειαν· δηλαδή τους ταιριάζει να στολίζονται με έργα αγαθά.
- A Τιμ. 2,11
A Τιμ. 2,11
Γυνή ἐν ἡσυχίᾳ μανθανέτω ἐν πάσῃ ὑποταγῇ·
Η γυναίκα ας προσπαθή να μαθαίνει την αλήθειαν του Ευαγγελίου με ησυχίαν, χωρίς να εκτρέπεται εις πολυλογίας και θορύβους, αλλά με κάθε σεμνότητα και υπακοήν.
- A Τιμ. 2,12
A Τιμ. 2,12
γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ αὐθεντεῖν ἄνδρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ.
Δεν επιτρέπω δε εις την γυναίκα να διδάσκη εις τας λατρευτικὰς συγκεντρώσεις των πιστῶν, οὔτε να κυριαρχή και να εξουσιάζῃ ἐπὶ του ἀνδρός, ἀλλὰ να παραμένη ἡσυχος χωρίς αντιρρήσεις και θορύβους.
- A Τιμ. 2,13
A Τιμ. 2,13
Ἄδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, εἶτα Εὐὰ·
Ταιριάζει να υποτάσεται η γυναίκα, διότι ο Αδάμ ἐπλάσθη πρῶτος και ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸν ἐπλάσθη η Εὐὰ.
- A Τιμ. 2,14
A Τιμ. 2,14
καὶ Ἄδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε·
Και ο μεν Αδάμ δεν ἠπατήθη ἀπὸ τον διάβολον, η δε γυναίκα ἐξηπατήθη ἀπὸ την υποβολήν του πονηροῦ και ἐπεσεν εις την παράβασιν.
- A Τιμ. 2,15
A Τιμ. 2,15
σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, ἐὰν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῶ μετὰ σωφροσύνης.
Θα σωθῇ δε κάθε γυναίκα δια της τεκνογονίας, με την ἀπόκτησιν δηλαδή και καλὴν ανατροφὴν των τέκνων της, ἐὰν βέβαια μείνουν μέχρι τέλους εις την πίστιν προς τους ἀνδρας των, εις την ἀγάπην προς αὐτοὺς και στον ἀγιασμόν με την σωφροσύνην και την αγνότητά των.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 3

- A Τιμ. 3,1
A Τιμ. 3,1
Πιστὸς ὁ λόγος· εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται, καλοῦ ἔργου ἐπιθυμεῖ.
Ἀξιόπιστος και ἀληθινὸς εἶναι ο λόγος, που θα σας πω· ἐὰν κανεῖς ἐπιθυμὴ πολὺ το ἀξίωμα του ἐπισκόπου, καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ (εφ ὅσον πράγματι ποθεῖ το ἔργον

- του υψίστου τούτου λειτουργήματος και όχι την τιμήν του αξιώματος).
- A Τιμ. 3,2 δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν,
- A Τιμ. 3,2 Ἀλλ' ἄς ἔχη ὑπ' ὄψιν του, ὅτι το καλὸν ἔργον ταιριάζει εἰς ἐκλεκτοὺς ἀνθρώπους. Πρέπει, λοιπόν, ὁ ἐπίσκοπος νὰ εἶναι ἀμεμπτος καὶ ἀκατηγόρητος· νὰ εἶναι, σύζυγος μιᾶς μόνης γυναικὸς καὶ νὰ μὴ ἔχη συνάψει δεύτερον γάμον· νὰ εἶναι ἐγκρατὴς καὶ προσεκτικὸς, σώφρων, σεμνός, φιλόξενος, ἰκανὸς νὰ διδάσκη τοὺς ἄλλους τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ·
- A Τιμ. 3,3 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλ' ἐπιεικῆ, ἄμαχον, ἀφιλάργυρον,
- A Τιμ. 3,3 νὰ μὴ εἶναι μέθυσος καὶ οργίλος, νὰ μὴ εκτρέπεται εἰς χειροδικίας, νὰ μὴ εἶναι αἰσχροκερδῆς, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἐπιεικῆς, ἀφιλόνεικος καὶ φιλειρηνικός, ἀφιλάργυρος.
- A Τιμ. 3,4 τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος·
- A Τιμ. 3,4 Νὰ προϊσταται δε καὶ νὰ κυβερνᾷ με σύνεσιν τὸ σπίτι του, νὰ ἔχη τέκνα καλῶς παιδαγωγημένα, ὥστε νὰ ὑποτάσσωνται με κάθε σεμνότητα.
- A Τιμ. 3,5 εἰ δέ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;
- A Τιμ. 3,5 Ἐὰν δε κανεὶς δεν γνωρίζη νὰ κυβερνᾷ καλὰ τὸ σπίτι του, πῶς θα ενδιαφερθῆ καὶ θα φροντίσῃ ὀρθῶς δια τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ;
- A Τιμ. 3,6 μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεὶς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ διαβόλου.
- A Τιμ. 3,6 Πρέπει ἀκόμη νὰ μὴ εἶναι νεοφώτιστος καὶ νεοπροσήλυτος εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, δια νὰ μὴ υπερηφανευθῆ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα καὶ πέσῃ ἔτσι εἰς τὴν ἰδίαν καταδίκην, που ἔπεσε δια τὴν ἀλαζονείαν του ὁ διάβολος.
- A Τιμ. 3,7 δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἕξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὄνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ διαβόλου.
- A Τιμ. 3,7 Πρέπει δε, ἐκτὸς αὐτῶν που εἶπαμεν ἀνωτέρω, νὰ ἔχη

- και καλήν μαρτυρίαν περί της αμέμπτου ζωής του από τους έξω της Εκκλησίας ανθρώπους, δια να μη περιπέση στον περιέγελον και τον χλευασμόν των ανθρώπων και συλληφθή έτσι εις την παγίδα του διαβόλου.
- A Τιμ. 3,8 Διακόνους ὡσαύτως σεμνοῦς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολλῶ προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς,
- A Τιμ. 3,8 Ἐπίσης οἱ διάκονοι πρέπει να εἶναι σεμνοί, ὄχι διπλοπρόσωποι που δια λόγους καλακειᾶς η συμφέροντος ἄλλα να λέγουν στον ἕνα και ἄλλα στον ἄλλον. Να μη δίνουν την καρδιά τους στο πολύ κρασί, να μη εἶναι αἰσχροκερδεῖς·
- A Τιμ. 3,9 ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει.
- A Τιμ. 3,9 να γνωρίζουν και να κρατοῦν καλὰ τας μυστηριώδεις ἀληθείας της πίστεως με καθαρὰν και ἀμόλυντον την συνείδησιν, με βίον δηλαδή ἀμεμπτον.
- A Τιμ. 3,10 καὶ οὗτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἴτα διακονεῖτωσαν ἀνέγκλητοι ὄντες.
- A Τιμ. 3,10 Καὶ αυτοὶ θα εξετάζονται προηγουμένως και θα ἐξελέγχωνται με προσοχήν και ἔπειτα θα ἀναλαμβάνουν το ἔργον της διακονίας, εφ' ὅσον πράγματι ἀποδειχθούν, ὅτι εἶναι ἀμεμπτοι και ἀκέραιοι.
- A Τιμ. 3,11 γυναῖκας ὡσαύτως σεμνάς, μὴ διαβόλους, νηφαλίους, πιστὰς ἐν πᾶσι.
- A Τιμ. 3,11 Αἱ δε διακόνισσαι ἐπίσης πρέπει να εἶναι σεμναί, ἀπηλλαγμέναι ἀπὸ το πάθος της κακολογίας, και συκοφαντίας, εγκρατεῖς και προσεκτικαί, πισταί εις ὅλα τα καθήκοντα των.
- A Τιμ. 3,12 διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων.
- A Τιμ. 3,12 Οἱ διάκονοι ας εἶναι σύζυγοι μιᾶς γυναικὸς και να μην ἔχουν ἔλθει εις δεῦτερον γάμον· να προΐστανται και να παιδαγωγοῦν καλῶς τα παιδιά των και ὅλην των την οικογένειαν.
- A Τιμ. 3,13 οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται καὶ πολλήν παρρησίαν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

- A Τιμ. 3,13 Διότι εκείνοι, οι οποίοι με σύνεσιν και φόβον Θεού διηκόνησαν καλώς και διακονούν, αποκτούν καλόν βαθμόν, προάγονται δηλαδή στο αξίωμα του ιερέως και του αρχιερέως· επί πλέον δε αποκτούν τόλμην και θάρρος να ομολογούν και να κηρύττουν την πίστιν στον Ιησούν Χριστόν.
- A Τιμ. 3,14
A Τιμ. 3,14 Ταῦτά σοι γράφω ἐλπίζων ἐλθεῖν πρὸς σε τάχιον· Σου τα γράφω αυτά έχων την ελπίδα, ότι σύντομα θα ἔλθω εἰς σε, δια να σου πω και προφορικῶς περισσότερα.
- A Τιμ. 3,15 ἐὰν δὲ βραδύνω, ἵνα εἰδῆς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἣτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας.
- A Τιμ. 3,15 Εὰν όμως αργοπορήσω, σου τα γράφω δια να γνωρίζης πως πρέπει να ζης και να φέρεσαι στον οἶκον του Θεού, ο οποίος οἶκος είναι η Εκκλησία του Θεού του ζώντος. (Εἶναι αὐτὴ θεοσύστατος, ζων οργανισμὸς ἐπὶ ἀσαλεύτου βάσεως ἐδραιωμένος, φορεὺς τῆς αἰωνίου θείας ἀληθείας. Θεμέλιος λίθος και κεφαλὴ τῆς εἶναι ο Χριστός, πλήρωμα δε αὐτῆς οἱ πιστοί, κλήρος και λαός). Και η Εκκλησία αὐτὴ εἶναι στῦλος και στερεόν θεμέλιον τῆς ἀληθείας.
- A Τιμ. 3,16 καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν Πνεύματι, ὤφθη ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ.
- A Τιμ. 3,16 Και πράγματι εἶναι μεγάλο το μυστήριον τῆς εὐσεβείας, ὅπως μας το ἐδίδαξεν ο Κυριος. Ο Θεός ἐφανερώθη με σάρκα ἀνθρωπίνην ἐν μέσῳ των ἀνθρώπων, ἐμαρτυρήθη με τα καταπληκτικὰ σημεῖα του Ἁγίου Πνεύματος ὡς ο ἀπόλυτα ἀναμάρτητος και δίκαιος Υἱός του Θεού, ἐγένετο ορατός ὡς ἀνθρώπος ἀπὸ τους ἀγγέλους, ἐκηρύχθη μεταξύ των ἐθνικῶν, ἐπιστεύθη στον κόσμον ὡς σωτὴρ του κόσμου, ἀνελήφθη στους οὐρανοὺς με δόξαν.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 4

- A Τιμ. 4,1 Τὸ δὲ Πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις καὶ διδασκαλίαις δαιμονίων,
- A Τιμ. 4,1 Το δε Ἅγιον Πνεῦμα ρητῶς λέγει και προλέγει, ὅτι κατὰ τοὺς κατόπιν χρόνους σκληρυμένοι μερικοί, ἐξ αἰτίας τῆς αμαρτωλότητός των, θα αποστατήσουν ἀπὸ τὴν ὀρθὴν πίστιν και θα προσέχουν εἰς πνεύματα πλάνης και εἰς δαιμονικὰς διδασκαλίας.
- A Τιμ. 4,2 ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν,
- A Τιμ. 4,2 Θα δίδουν προσοχὴν και πίστιν εἰς διδασκάλους του ψεύδους και τῆς πλάνης, οἱ ὁποῖοι θα ἔχουν ἀναίσθητον και ἀνάλητον, σαν καυτηριασμένην, τὴν συνείδησίν των.
- A Τιμ. 4,3 κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν.
- A Τιμ. 4,3 Οἱ ἀσυνείδητοι αὐτοὶ ψευδολόγοι θα ἐμποδίζουν τοὺς ἀνθρώπους να ἔρχονται εἰς γάμον, θα διδάσκουν ὅτι πρέπει να ἀπέχουν οἱ ἀνθρώποι ἀπὸ φαγητὰ, τα ὁποῖα ἐν τούτοις ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τα ἔδωσε, δια να τα τρώγουν και τα ἀπολαμβάνουν με εὐγνωμοσύνην προς τὸν Θεὸν οἱ πιστοὶ και οἱ προχωρημένοι εἰς τὴν πλήρη γνώσιν τῆς ἀληθείας.
- A Τιμ. 4,4 ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ οὐδὲν ἀπόβλητον μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον·
- A Τιμ. 4,4 Διότι κάθε τι, που ἔκτισεν ὁ Θεὸς και το ἔδωσε προς τροφήν στοὺς ἀνθρώπους, εἶναι καλόν και κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν εἶναι μολυσμένον και ἀξίον περιφρονήσεως, ἀρκεῖ μόνον να λαμβάνεται με εὐγνωμοσύνην και εὐχαριστίαν προς τὸν Θεὸν.
- A Τιμ. 4,5 ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.
- A Τιμ. 4,5 Διότι κάθε τι προς τροφήν γίνεται καθαρὸν και ἅγιον με τὸν λόγον και τὴν προσευχὴν μας προς τὸν Θεὸν.
- A Τιμ. 4,6 Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς καλὸς ἔση διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρεφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας ἧς παρηκολούθησας.

- A Τιμ. 4,6 Εάν αυτά προσφέρης στους αδελφούς και τα θέτης πάντοτε υπ' όψιν των, θα αναδειχθής ο καλός διάκονος του Ιησού Χριστού, που θα τρέφεται συγχρόνως με τα λόγια της φωτισμένης πίστεως και της υγιούς διδασκαλίας, την οποίαν έχεις παρακολουθήσει.
- A Τιμ. 4,7 τούς δὲ βεβήλους καὶ γραώδεις μύθους παραιτοῦ, γύμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν·
- A Τιμ. 4,7 Αφινε κατά μέρος και μη δίδης σημασίαν στους ανιέρους και τους ακαθάρτους μύθους, με τους οποίους μόνον ωρισμένα γραϊδια ευρίσκουν ευχαρίστησιν να ασχολούνται. Να γυμνάζης δε, να ασκής και να συνηθίζης τον ευατόν σου εις την αληθινήν ευσέβειαν.
- A Τιμ. 4,8 ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος, ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστίν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης.
- A Τιμ. 4,8 Διότι η μεν σωματικὴ γυμναστικὴ και ἐξάσκησις ὀλίγον χρόνον και εις μικρὰ ζητήματα εἶναι ὠφέλιμος, διότι αναφέρεται στο φθαρόν μόνον σῶμα. Η ευσέβεια ὁμως εἶναι ὠφέλιμος εις ὅλα, εις την ψυχὴν και στο σῶμα, διότι υπόσχεται και προσφέρει αγαθά, δια την παρούσαν και την μέλουσα ζωὴν.
- A Τιμ. 4,9 πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος·
- A Τιμ. 4,9 Αυτός δε ο λόγος, που σου γράφω, εἶναι αξιόπιστος και ἄξιος να γίνη δεκτός με ὅλην την καρδίαν.
- A Τιμ. 4,10 εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὄνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπικαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν.
- A Τιμ. 4,10 Δι' αυτό ακριβώς και ημεῖς κοπιᾶζομεν και γινόμεθα αντικείμενον εμπαιγμών και ειρωνειών, διότι ἔχομεν τας ἐλπίδας μας στον ζῶντα Θεόν, ο οποίος εἶναι σωτὴρ και τροφοδότης ὅλων των ἀνθρώπων, μάλιστα δε σωτὴρ των πιστῶν, στους οποίους χαρίζει την αιωνίαν ζωὴν.
- A Τιμ. 4,11 Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε.
- A Τιμ. 4,11 Αυτά να παραγγέλλης συνεχώς, αυτά που σου γράφω να διδάσκης.
- A Τιμ. 4,12 μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ,

- έν πνεύματι, έν πίστει, έν άγνεία.
- A Τιμ. 4,12 Κανείς ας μη προκαταλαμβάνεται και ας μη καταφρονή το νεαρόν της ηλικίας σου, αλλά συ, καίτοι είσαι νέος ακόμη, να γίνης τύπος και παράδειγμα των πιστών στον λόγον σου, εις την συναναστροφήν σου με τους άλλους ανθρώπους, εις την αγάπην που θα δεικνύης προς τους όλους, εις την πνευματικήν ζωήν, εις την φωτισμένην πίστιν, εις την αγνότητα και καθαρότητα της ζωής σου.
- A Τιμ. 4,13 Έως έρχομαι πρόσεχε τῆ άναγνώσει, τῆ παρακλήσει, τῆ διδασκαλία.
- A Τιμ. 4,13 Εως ότου έλθω να επιδίδεσαι με επιμέλειαν και προσοχήν εις την ανάγνωσιν των Γραφών, εις την παρηγορίαν και νουθεσίαν των πιστών, εις την διδασκαλίαν όλων.
- A Τιμ. 4,14 μή άμέλει τοῦ έν σοί χαρίσματος, ὃ έδόθη σοι διά προφητείας μετά έπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου.
- A Τιμ. 4,14 Μη αδιαφορής και μη παραμελής το χάρισμα, που υπάρχει εις σε, και το οποίον σου εδόθη με επίθεσιν των χειρών της τάξεως των πρεσβυτέρων, σύμφωνα με προφητικήν αποκάλυψιν εκ μέρους του Θεού.
- A Τιμ. 4,15 ταῦτα μελέτα, έν τούτοις ἴσθι, ἵνα σου ή προκοπή φανερά ἦ έν πᾶσιν.
- A Τιμ. 4,15 Αυτά, που σου γράφω, να τα μελετάς πάντοτε· μέσα εις αυτά να μένης με την ψυχήν και την διάνοιαν, δια να γίνη έτσι φανερά η πρόδοός σου εις όλους, και να χρησιμεύση ως καλόν παράδειγμα.
- A Τιμ. 4,16 έπεχε σεαυτῷ καί τῆ διδασκαλία, επίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γάρ ποιῶν καί σεαυτὸν σώσεις καί τοὺς ἀκούοντάς σου.
- A Τιμ. 4,16 Να αγρυπνής και να παρακολουθής με προσοχήν τον ευτόν σου και την διδασκαλίαν σου. Επίμενε εις αυτά, διότι όταν κάμνης αυτό, που σου συνιστώ, θα σώσης και τον εαυτόν σου και εκείνους που σε ακούουν.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 5

- A Τιμ. 5,1 Πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξης, ἀλλὰ παρακάλει ὡς πατέρα, νεωτέρους ὡς ἀδελφούς,
- A Τιμ. 5,1 Μὴ ἐπιπλήξης, καὶ μάλιστα με ἀπότομον τρόπον, γεροντότερον, ἀλλὰ νὰ τον προτρέπῃς καὶ νὰ τον παρηγορῆς σαν πατέρα, τοὺς δε νεωτέρους κατὰ τὴν ἡλικίαν νὰ τοὺς συμβουλευῆς καὶ νὰ τοὺς καθοδηγῆς σαν ἀδελφούς.
- A Τιμ. 5,2 πρεσβυτέρας ὡς μητέρας, νεωτέρας ὡς ἀδελφὰς ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ.
- A Τιμ. 5,2 Τὰς ἡλικιωμένας νὰ τὰς προτρέπῃς καὶ ενθαρρύνῃς σαν μητέρας, τὰς νεωτέρας κατὰ τὴν ἡλικίαν νὰ τὰς νουθετῆς σαν ἀδελφὰς, κρατῶν τὸν εἰσὸς σου εἰς πᾶσαν ἀγνότητα καὶ καθαρότητα.
- A Τιμ. 5,3 Χήρας τίμα τὰς ὄντως χήρας.
- A Τιμ. 5,3 Νὰ τιμᾶς καὶ νὰ υπολήπτῃς τὰς χήρας, τὰς πραγματικὰς χήρας, αὐτὰς αἰ ὁποῖαι ζοῦν με σεμνότητα καὶ σωφροσύνην.
- A Τιμ. 5,4 εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἔκγονα ἔχει, μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν καὶ ἀμοιβὰς ἀποδίδοναι τοῖς προγόνοις· τοῦτο γὰρ ἐστὶ καλὸν καὶ ἀπόδεκτον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- A Τιμ. 5,4 Ἐὰν δε καμμιά χήρα ἔχῃ παιδιὰ ἢ ἐγγόνια, ἀς μανθάνουν αὐτὰ νὰ σέβωνται πρῶτον τὴν οἰκογένειάν των καὶ νὰ ανταποδίδουν ἀμοιβὰς στοὺς προγόνους των, ἀπέναντι των ὅσων ἔλαβαν ἀπὸ αὐτοῦς, ὅταν ὡς παιδιὰ εἶχαν ἀνάγκη διατροφῆς καὶ περιποιήσεως· διότι αὐτὸ εἶναι καλὸν καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
- A Τιμ. 5,5 ἢ δὲ ὄντως χήρα καὶ μεμονωμένη ἤλπιεν ἐπὶ τὸν Θεὸν καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς προσευχαῖς νυκτὸς καὶ ἡμέρας·
- A Τιμ. 5,5 Ἡ δε πραγματικὴ χήρα, ἡ ἀγνή καὶ σεμνή, ἡ ὁποῖα μένει ἀπολύτως μονή, χωρὶς συγγενεῖς ἢ ἀπογόνους, ἔχει ἀναθέσει ὅλας τὰς ἐλπίδας τῆς στὸν Θεὸν καὶ ἀφιερώνει τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας τῆς εἰς δεήσεις καὶ προσευχὰς.
- A Τιμ. 5,6 ἢ δὲ σπαταλῶσα ζῶσα τέθνηκε.

- A Τιμ. 5,6 Η χήρα όμως που ζη ένα σπάταλον και τρυφηλόν βιον, καίτοι ζη ένα σωματικώς, έχει εν τούτοις αποθάνει πνευματικώς εξ αιτίας των αμαρτιών της.
- A Τιμ. 5,7 καί ταῦτα παράγγελλε, ἵνα ἀνεπίληπτοι ᾧσιν.
- A Τιμ. 5,7 Και αυτά να παραγγέλλης και να συμβουλεύης εις τας χήρας, δια να είναι άμεμπτοι και ακατηγόρητοι.
- A Τιμ. 5,8 εἰ δέ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται καὶ ἔστιν ἀπίστου χεῖρων.
- A Τιμ. 5,8 Εάν δε κανείς από τους απογόνους, περί των οποίων έκαμα λόγον ανωτέρω, δεν φροντίζη και δεν λαμβάνη πρόνοιαν δια τους ιδικούς του ανθρώπους και μάλιστα τους οικιακούς του, έχει αρνηθή την πίστιν και είναι χειρότερος από τον άπιστον, (ο οποίος επί τέλους ημπορεί να ενδιαφέρεται δια τους οικιακούς του).
- A Τιμ. 5,9 Χήρα καταλεγέσθω μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἐξήκοντα γεγонуῖα, ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή,
- A Τιμ. 5,9 Χηρα ας κατατάσσεται εις την τάξιν των χήρων, δια να διακονή εις την Εκκλησίαν, εφ' όσον δεν είναι μικροτέρα των εξήντα ετών και έχει υπάρξει σύζυγος ενός μόνον ανδρός, χωρίς να έχη έλθει εις δεύτερον γάμον.
- A Τιμ. 5,10 ἐν ἔργοις καλοῖς μαρτυρουμένη, εἰ ἔτεκνοτρόφησεν, εἰ ἐξενοδόχησεν, εἰ ἀγίων πόδας ἔνιψεν, εἰ θλιβομένοις ἐπήρκεσεν, εἰ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε.
- A Τιμ. 5,10 Πρέπει δε να έχη εκ μέρους των άλλων και την καλήν μαρτυρίαν δια τα καλά της έργα· εάν δηλαδή έθρεψε και ανέθρεψε με επιμέλειαν τα τέκνα της, εάν εφιλοξένησε με προθυμίαν και χωρίς να λυπηθή έξοδα ανθρώπους, που δεν είχαν που να μείνουν, εάν έπλυνε τα πόδια των Χριστιανών που ήρχοντο από οδοιπορίαν, εάν επροθυμοποιήθη να βοηθήση τους θλιβομένους, εάν κατά το μέτρον των δυνάμεών της επεδίωξε κάθε έργον καλωσύνης.
- A Τιμ. 5,11 νεωτέρας δὲ χήρας παραιτοῦ· ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, γαμεῖν θέλουσιν,
- A Τιμ. 5,11 Νεωτέρας όμως χήρας να μη τας δέχεσαι εις την τάξιν των διακονισσών, διότι όταν κυριευθούν από επιθυμίας

- και πόθους σαρκικής ζωής, αφανίζεται η αγάπη των προς τον Χριστόν και θέλουν να υπανδρευθούν.
- A Τιμ. 5,12
A Τιμ. 5,12
ἔχουσαι κρι̅μα, ὅτι τὴν πρώτην πίστιν ἠθέτησαν·
Αυταί δε επωμίζονται ευθύνην και καταδίκην, διότι την πρώτην αυτών υπόσχεσιν, ὅτι θα μένουν πισταί στον Χριστόν, την κατεπάτησαν.
- A Τιμ. 5,13
ἄμα δὲ καὶ ἀργαὶ μανθάνουσι περιερχόμεναι τὰς οἰκίας, οὐ μόνον δὲ ἀργαί, ἀλλὰ καὶ φλύαροι καὶ περιεργοί, λαλοῦσαι τὰ μὴ δέοντα.
- A Τιμ. 5,13
Συγχρόνως δε αι νεώτεροι αυταί χήραι μανθάνουν να είναι αργαί και να περιέρχονται τα διάφορα σπίτια. Και είναι ὄχι μόνον αργαί, αλλά και φλύαροι και περιεργοί, λέγουσαι εκείνά που δεν πρέπει.
- A Τιμ. 5,14
βούλομαι οὖν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, οἰκοδεσποτεῖν, μηδεμίαν ἀφορμὴν διδόναι τῷ ἀντικειμένῳ λοιδορίας χάριν.
- A Τιμ. 5,14
Προς αποφυγήν, λοιπόν, αυτών των κινδύνων, θέλω αι νεώτεροι χήραι να υπανδρεύονται, να αποκτον και να τρέφουν τα παιδιά των, να γίνωνται καλαί νοικοκυραί, ὥστε να μη δίδουν καμμίαν αφορμήν στον εχθρόν της πίστεως, να εμπαιζη αυτάς και την πίστιν μας.
- A Τιμ. 5,15
A Τιμ. 5,15
ἤδη γάρ τινες ἐξετράπησαν ὀπίσω τοῦ σατανᾶ.
Διότι, και τώρα που σου γράφω αυτά, μερικαί παρεξετράπησαν εις αμαρτωλήν ζωήν οπίσω από τον σατανά.
- A Τιμ. 5,16
εἴ τις πιστός ἢ πιστὴ ἔχει χήρας, ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαρείσθω ἡ ἐκκλησία, ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ.
- A Τιμ. 5,16
Εάν κανείς πιστός η καμμιά πιστή έχη στο σπίτι του πτωχάς και εναρέτους χήρας, να παρέχη εις αυτάς ο,τι χρειάζεται δια την συντήρησίν των και ας μη επιβαρύνεται η Εκκλησία, δια να βοηθη άλλας πραγματικás και απροστατευτους χήρας.
- A Τιμ. 5,17
Οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ·
- A Τιμ. 5,17
Οι πρεσβύτεροι, οι οποίοι προΐστανται κατά τρόπον

- καλόν και φροντίζουν και κοπιάζουν δια το ποιμνιόν των, ας κρίνωνται άξιοι μεγαλυτέρας αμοιβής, μάλιστα δε εκείνοι που κοπιάζουν στο κήρυγμα και την διδασκαλίαν.
- A Τιμ. 5,18 λέγει γάρ ή γραφή· βοϋν άλοϋντα οϋ φιμώσεις· καί· άξιος ό έργάτης τοϋ μισθοϋ αύτοϋ.
- A Τιμ. 5,18 Διότι και η Αγία Γραφή λέγει· “δεν θα δέσης και δεν θα κλείσης το στόμα του βωδιού, που αλωνίζει”· και “ο εργάτης είναι άξιος του μισθού του”.
- A Τιμ. 5,19 κατά πρεσβυτέρου κατηγορίαν μή παραδέχου, έκτός εί μή επί δύο ή τριών μαρτύρων.
- A Τιμ. 5,19 Μη δέχεσαι και νην υιοθετής κατηγορίαν εναντίον πρεσβυτέρου, παρά μόνον όταν επιβεβαιώνεται με την μαρτυρίαν δύο η τριών μαρτύρων.
- A Τιμ. 5,20 τοϋς άμαρτάνοντας ένώπιον πάντων έλεγγε, ίνα καί οι λοιποί φόβον έχωσι.
- A Τιμ. 5,20 Αυτούς που συνεχώς αμαρτάνουν, χωρίς να έχουν προθυμίαν διορθώσεως, να τους ελέγξης ένώπιον όλων, δια να έχουν και οι άλλοι φόβον.
- A Τιμ. 5,21 διαμαρτύρομαι ένώπιον τοϋ Θεοϋ καί Κυρίου Ίησοϋ Χριστοϋ καί τών έκλεκτών άγγέλων, ίνα ταϋτα φυλάξης, χωρίς προκρίματος μηδέν ποιών κατά πρόσκλισιν.
- A Τιμ. 5,21 Σε εξορκίζω ένώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού και των εκλεκτών αγγέλων να φυλάξης αυτά, που σου γράφω χωρίς καμμίαν προκατάληψιν και χωρίς να κάμνης τίποτε κινούμενος από ευμενή προδιάθεσιν της καρδιάς σου προς τους πταίστας.
- A Τιμ. 5,22 χείρας ταχέως μηδενί έπιτίθει, μηδέν κοινώνει άμαρτίαις άλλοτριαις· σεαυτόν άγνόν τήρει.
- A Τιμ. 5,22 Να μη απλώνης ταχέως και χωρίς προηγουμένη εξέτασιν τα χέρια σου, δια να χειροτονήσης κάποιον ούτε να συμμετέχης και να αναλαμβάνης ευθύνην εις ξένας αμαρτίας, εις αμαρτίας δηλαδή τας οποίας πιθανόν να διαπράξη ο χειροτονηθείς αναξίως· φύλαττε τον ευατόν σου άγνόν από όλα.
- A Τιμ. 5,23 Μηκέτι ύδροπότει, άλλ' οίνω όλίγω χρῶ δια τόν στόμαχόν σου καί τας πυκνάς σου άσθενείας.

- A Τιμ. 5,23 Να μη πίνης πλέον νερό κατά το φαγητόν σου, αλλά να χρησιμοποιήσ και ολίγον οίνον δια το στομάχι σου και δια τας συχνάς ασθενείας σου.
- A Τιμ. 5,24 Τινῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσιν, τισὶ δὲ καὶ ἐπακολουθοῦσιν·
- A Τιμ. 5,24 Μερικῶν ἀνθρώπων αἱ ἁμαρτίαι εἶναι ολοφάνεροι, ὥστε να υποβοηθοῦν εἰς την ὀρθήν κρίσιν περὶ αὐτῶν. Εἰς μερικοὺς ὁμως ἀποκαλύπτονται κατόπιν. (Πρόσεχε, λοιπόν, να μη χειροτονήσ κάτι τέτοιους ἀνθρώπους).
- A Τιμ. 5,25 ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβῆναι οὐ δύνανται.
- A Τιμ. 5,25 Καὶ τὰ καλὰ ἐπίσης ἔργα εἶναι ολοφάνερα καὶ τὰ κακὰ ἔργα, που προσπαθοῦν οἱ πονηροὶ να τὰ ἀποκρύψουν, δεν εἶναι δυνατόν να μείνουν κρυμμένα. Θα τὰ φανερώσῃ ὁ Θεός.

A ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ 6

- A Τιμ. 6,1 Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους δεσπότας πάσης τιμῆς ἀξιους ἠγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται.
- A Τιμ. 6,1 Ὅσοι δούλοι εἶναι κάτω ἀπὸ τον ζυγὸν των ἀπίστων, ας θεωροῦν ἀξιους κάθε τιμῆς τους κυρίους των καὶ ας φέρωνται ἀέναντι αὐτῶν με σεβασμὸν καὶ τιμὴν, δια να μη δίδουν ἀφορμὴν να συκοφαντῆται καὶ να υβρίζεται τὸ ὄνομα του Θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία του Χριστοῦ.
- A Τιμ. 6,2 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας μὴ καταφρονεῖτωσαν, ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν, ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνόμενοι.
- A Τιμ. 6,2 Ὅσοι δε ἔχουν ὡς κυρίους των πιστοὺς Χριστιανούς, ας μη τους περιφρονοῦν καὶ ας μη παίρνουν πολὺ θάρρος ἀέναντί των, ἐκ του γεγονότος, ὅτι εἶναι ἀδελφοὶ δια του Χριστοῦ. Ἀλλὰ ας δουλεύουν περισσότερο, διότι αυτοὶ που ἀπολαμβάνουν τους καρποὺς της καλῆς ἐργασίας των, εἶναι πιστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ Χριστιανοί.

- A Τιμ. 6,3 Ταῦτα διδάσκει καὶ παρακάλει. εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις τοῖς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῇ κατ' εὐσέβειαν διδασκαλίᾳ,
- A Τιμ. 6,3 Αυτά να διδάσκη και να προτρέπη τους Χριστιανούς να τα τηρούν. Εάν κανείς διδάσκη διαφορετικά και δεν μένη με υποταγήν και πίστιν προσηλωμένος στους αγίους λόγους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και εις την διδασκαλίαν, που οδηγεί προς την αληθινήν ευσέβειαν,
- A Τιμ. 6,4 τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεις καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνεται φθόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί,
- A Τιμ. 6,4 αυτός είναι σκοτισμένος και φουσκωμένος από αλαζονείαν και ἑπαρσιν, χωρίς να γνωρίζη τίποτε το ορθόν και οικοδομητικόν, ἀλλὰ κατέχεται ἀπὸ ασθένειαν και ασχολείται με νοσηρόν τρόπον γύρω ἀπὸ ματαιίας συζητήσεις και λογομαχίας, ἀπὸ τας οποίας προέρχεται φθόνος, φιλονεικία, βλασφημίαι, υποψίαι ἀστήρικτοι και ἀδικοι.
- A Τιμ. 6,5 παραδιατριβαὶ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν καὶ ἀπεστερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν. ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων.
- A Τιμ. 6,5 Από αυτές ακόμη προέρχονται ανωφελείς και μάταιαι ασχολίαι ἀνθρώπων, που ἔχουν διεφθαρμένον τον νουν και ἔχουν στερηθῆ την ἀλήθειαν του Θεοῦ και οι οποίοι θεωροῦν την ευσέβειαν σαν ἓνα μέσον βιοπορισμοῦ και εκμεταλλεύσεως των ἄλλων. Φεύγε μακριὰ ἀπὸ κάτι τέτοιους ἀνθρώπους.
- A Τιμ. 6,6 ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας.
- A Τιμ. 6,6 Είναι πράγματι η ευσέβεια μεγάλος βιοπορισμός, όταν ὁμως ἀκολουθῆται ἀπὸ την ολιγάρκειαν.
- A Τιμ. 6,7 οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα·
- A Τιμ. 6,7 Ολοι ας εἴμεθα ολιγαρκεῖς, διότι τίποτε δεν εφέραμεν στον κόσμον κατὰ την γέννησίν μας. Είναι δε ολοφάνερον, ὅτι και τίποτε δεν ἠμποροῦμεν να βγάλωμεν ἀπὸ τον κόσμον και να πάρωμεν μαζή μας κατὰ την

- ώραν του θανάτου μας.
- A Τιμ. 6,8 ἔχοντες δὲ διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τούτοις ἀρκεσθησόμεθα.
- A Τιμ. 6,8 Οταν δε ἔχωμεν τας ἀπαραιτήτους τροφὰς, κατοικίαν και σκεπάσματα δια να σκεπαζώμεθα, εις αυτά θα αρκούμεθα.
- A Τιμ. 6,9 οἱ δὲ βουλόμενοι πλουτεῖν ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβερὰς, αἴτινες βυθίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
- A Τιμ. 6,9 Εκείνοι που κατέχονται ἀπὸ την ἐπιθυμίαν των χρημάτων και θέλουν να πλουτήσουν, περιπίπτουν μέσα εις πειρασμὸν και εις παγίδα, που τους στήνει ο διάβολος, και εις ἐπιθυμίας πολλὰς και βλαβερὰς, αι οποίαι βυθίζουν τους ανθρώπους εις την καταστροφήν και την ἀπώλειαν.
- A Τιμ. 6,10 ρίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία, ἧς τινες ὀρεγόμενοι ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὀδύνας πολλαῖς.
- A Τιμ. 6,10 Διότι ρίζα ὅλων των κακῶν εἶναι η φιλαργυρία. Και μερικοί, οι οποίοι ἐκυριεύθησαν ἀπὸ αὐτήν και την σφοδρὰν ἐπιθυμίαν, που γεννά η φυλαργυρία δια το χρήμα, παρεπλανήθησαν και ἐξέκοψαν ἀπὸ την πίστιν και ἐκάρφωσαν τον εὐτόν τους με πολλὰς οδύνας και πόνους, σαν με φοβερὰ καρφιά.
- A Τιμ. 6,11 Σὺ δέ, ὦ ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε· δίωκε δὲ δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα.
- A Τιμ. 6,11 Συ δε, ω ἄνθρωπε του Θεοῦ, ἀπόφευγε ὅλα αὐτὰ τα αμαρτήματα και πάθη. Επιδίωκε δε να ἀποκτήσης την δικαιοσύνην, την εὐσέβειαν, την πίστιν, την ἀγάπη, την υπομονήν, την πραότητα.
- A Τιμ. 6,12 ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθης καὶ ὠμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων.
- A Τιμ. 6,12 Να ἀγωνίζεσαι δε πάντοτε τον καλὸν και ἐνδοξον ἀγῶνα της χριστιανικῆς πίστεως και ζωῆς. Πιάσε γερὰ και

- κράτησε σφικτά την αιώνιον ζωήν, εις την οποίαν έχεις κληθή από τον Θεόν και έδωσες την καλήν ομολογίαν της υγιούς πίστεώς σου ενώπιον πολλών μαρτύρων προ του βαπτίσματός σου.
- A Τιμ. 6,13 παραγγέλλω σοι ενώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλήν ὁμολογίαν,
- A Τιμ. 6,13 Παραγγέλω εις σε ενώπιον του Θεού, ο οποίος ως πηγή και χορηγός της ζωής ζωοποιεί τα πάντα, και ενώπιον του Ιησού Χριστού, ο οποίος εμαρτύρησεν εμπρός στον Ποντιον Πιλάτον την καλήν ομολογίαν, ότι είναι Υἱός του Θεού και βασιλεύς των πάντων και ο μόνος διδάσκαλος της αληθείας,
- A Τιμ. 6,14 τηρήσαι σε τὴν ἐντολὴν ἄσπιλον, ἀνεπίληπτον μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- A Τιμ. 6,14 σου παραγγέλλω να κρατήσης και να διατηρήσης την εντολήν, που έλαβες, και την υποχρέωσιν που ανέλαβες κατά το βάπτισμα και κατά την χειροτονίαν σου, αμόλυντον, άμεμπτον και ανωτέραν από κάθε κατηγορίαν μέχρι της ενδόξου και επισήμου εμφανίσεως του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού,
- A Τιμ. 6,15 ἦν καιροῖς ἰδίους δείξει ὁ μακάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ κύριος τῶν κυριευόντων,
- A Τιμ. 6,15 την οποίαν ένδοξον εμφάνισιν θα δείξη ο Θεός κατά τους καθωρισμένους καιρούς, ο μακάριος και ο μόνος εξουσιαστής, ο βασιλεύς των βασιλευόντων και ο κύριος των κυριευόντων·
- A Τιμ. 6,16 ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος αἰώνιον· ἀμήν.
- A Τιμ. 6,16 αυτός, ο οποίος μόνος έχει από τον εαυτόν του την αθανασίαν και αιωνιότητα, ο οποίος κατοικεί στο απλησίαστον δι' όλα τα δημιουργήματα φως και το οποίον κανείς από τους ανθρώπους ούτε είδε ούτε ημπορεί να ίδη. Εις αυτόν δε ανήκει η τιμή και η αιωνία και ακατάλυτος εξουσία. Αμήν.

- A Τιμ. 6,17 Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἠλπικένας ἐπὶ πλοῦτου ἀδηλότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ἡμῖν πάντα πλουσίως εἰς ἀπόλαυσιν,
- A Τιμ. 6,17 Εἰς τοὺς πλουσίους τῆς παρούσης ζωῆς παραγγέλλε να μὴ ἀλαζονεύωνται καὶ υπερηφανεύωνται οὔτε να θεμελιώνουν τὰς ἐλπίδας τῶν εἰς τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ πλοῦτου, ἀλλὰ να ἐλπίζουν στὸν ζῶντα Θεόν, ὁ ὁποῖος παρέχει τὰ πάντα εἰς ἡμᾶς πλουσίως, δια να τὰ ἀπολαμβάνωμεν·
- A Τιμ. 6,18 ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς,
- A Τιμ. 6,18 παράγγελλε εἰς αὐτοὺς να πράττουν ἀγαθὰ ἔργα, να γίνονται πλούσιοι ὄχι εἰς ἀψυχα καὶ επικίνδυνα χρήματα, ἀλλ' εἰς καλὰ ἔργα. Να εἶναι πρόθυμοι εἰς μετάδοσιν τῶν ἀγαθῶν, ποὺ τοὺς ἔχει δώσει ὁ Θεός, καταδεκτικοὶ καὶ ομιλητικοί,
- A Τιμ. 6,19 ἀποθησαυρίζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰώνιου ζωῆς.
- A Τιμ. 6,19 δια να ἀποθησαυρίζουν πρὸς μεγάλην τῶν ωφέλειαν θεμέλιον καλὸν καὶ ἀμετακίνητον στὸ μέλλον, δια να κερδήσουν καὶ κρατήσουν πάντοτε τὴν αἰώνιον ζωὴν
- A Τιμ. 6,20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως,
- A Τιμ. 6,20 Ὡς Τιμόθεε, τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν ἀληθειῶν τοῦ Εὐαγγελίου φύλαξε τὴν ἀκεραίαν καὶ ἀνόθευτον καὶ ἀπόφευγε τὰς ἀνιέρους ματαιολογίας καὶ ἀντιλογίας τῆς πλάνης ἣ ἡποία φέρει τὸ πλαστόν καὶ ψεύτικον ὄνομα τῆς γνώσεως.
- A Τιμ. 6,21 ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ· ἀμήν.
- A Τιμ. 6,21 Αὐτὴν δε τὴν ψεύτικην γνώσιν ἔχοντες μερικοὶ ὡς ἐπάγγελμα τῶν καὶ ἔργων τῶν ἐξέπεσαν ἀπὸ τὴν πίστιν καὶ ἐπλανήθησαν. Εἶθε ἡ χάρις να εἶναι πάντοτε μαζὴ σου. Ἀμήν.